

som Moder o. s. v. Det er alt sammen rigtig pæne, smukke Ord, for saa vidt de belægges med Bevis for, at de ere alvorligt mente, men saa længe det ikke er bevist, vil jeg kun tage dem for det, de lyde som for mig, for Ord og ikke for andet. Jeg forstaaer ikke det Ræsonnement, at Kvinden som Moder skal særlig beskyttes. Man maa jo da sige: Skal Manden som Fader ikke beskyttes? Nej, siges der, det skal han ikke, men det maa der dog blive to om. Jeg tænker mig, at naar Produktet skal være sundt, naar vi, som det ærede Medlem ønsker, skulle skabe en kraftig Slægt, skulle begge Parter være sunde og kraftige. Det kan ikke hjælpe, at vi sætte et degenereret Mandfolk til et sundt Eruentimmer. Det kommer der ikke et godt Produkt ud af. Det er min Opfattelse, og jeg turde dog antage, at jeg har set en Del af dette, bl. a. paa Sessionerne. Det er ikke, som den højtærede Minister sagde, Tilfældet, at de værnepligtige kasseres i saa store Mængder, fordi de møde for tidlig paa Sessionerne. Nej, der er mange, der udsætte at gaa paa Session fra Aar til Aar og først komme der i det 25. Aar, men som da endelig sendes hjem, fordi de ikke have opnaaet den nødvendige Vidde over Brystet. Det skyldes ikke alene dette, at de have arbejdet for meget, men ogsaa det, at de ere underernærede. De ere altsaa formodentlig et Produkt foruden af overarbejdede Forældre af Savn i Ungdommen, og dette i Forbindelse med det intensive Arbejde, der forlanges af dem, frembringer de daarlige Individuer, som ikke en Gang ere gode nok til Kanonføde.

Det tredje Forhold, det ærede Medlem var inde paa, angik den kontinuerlige Fabriksdrift mellem Kl. 8 og 5, den kunde han godt tænke sig, man kunde røre ved. Hans Betragtning her var saa smukt kapitalistisk, som tænkes kan. Motivet var, at den moderne Industri kræver de bedst mulige Maskiner; og da Teknikken stadig udvikler sig og kræver nye Maskiner, skal man sørge for at faa Maskinerne hurtigst muligt slidte op for at faa nye. Det er en overordentlig smuk social Betragtning. Jeg takker det ærede Medlem derfor og skal have den i velvillig Erindring. Altsaa, Hensynet til Maskinerne, at de kunne blive hurtigst muligt opslidte, og at man kan

faa anskaffet nye forbedrede Maskiner, er det ærede Medlems Motiv til, at han nok vil gaa med til Indskrænkninger i Arbejdstid. Vi andre tænke nok saa meget paa de levende Mennesker som paa Maskinerne. Vi, som dog helst selv ville have det saa godt, som vi kunne faa det, ville ogsaa gerne unde andre det samme, og vi ønske ikke at betragte Mennesker som Ting til Udbytning og kun at lovgive for deres Vedkommende, naar Maskinerne ikke hurtigt nok kunne blive opslidte. Jeg synes, den Udtalelse blotter sin Månd, lad ham staa som den sociale Reformator, han gerne vil være! (*Birck*: Det var en vidunderlig perfid Fortolkning!) Den er ganske nøjagtig! (*Birck*: Den er perfid!) Nej, jeg brugte de Ord, som det ærede Medlem brugte, og ikke andre; der er flere end jeg, der lagde Mærke dertil.

Det fjerde Punkt, det ærede Medlem fremdrog, var den successive Afskaffelse af Kvinders Natarbejde. Der er ogsaa noget meget smukt deri, men for øvrigt tror jeg, at det ærede Medlem paa dette Omraade vil blive hjulpen af Forholdene. Thi Kvinders Natarbejde er heldigvis kun ganske lidet udbredt her i Landet, men den Rest, der er tilbage, burde selvfølgelig fjernes af de Hensyn, det ærede Medlem selv har nævnt, og som jeg for saa vidt tiltræder: at Kvinden som Moder maa beskyttes. Men vi hævde Ret til Beskyttelse for Manden lige saa fuldt. Thi vil man have en kommende god Slægt, maa man naturligvis sørge for, at begge Parter ere vel udrustede.

Saa havde det ærede Medlem som Rosinen, som Perlen, der kom til Slutning, dette, at Forslaget var ubrugeligt som Grundlag for en Lovgivning paa dette Omraade. Men om eventuelle Ændringer i det talte det ærede Medlem ikke. Han sagde, at hvis Flertallet vilde modtage Forslag fra ham om at afvise Forslaget og opfordre Indenrigsministeren til at foretage Undersøgelser, vilde han gerne stille et saadant Forslag. Jeg takker igen for den gode Villie hos det ærede Medlem, den vil sikkert ogsaa være os i kær Erindring. Den viser, at det ærede Medlem ikke falder langt fra Stammen. Jeg mindes en Behandling i Landstinget, hvor man afviste et saa-